

[Madsen-Mygdal.]

er givet mange Laan til nødstedte Fabrikker her i Landet, men det, her er Tale om, er, at Staten giver et *Tilskud*, ikke et Laan, til at sikre en Mindstepris for et Produkt fra en bestemt Produktionsgren. Det er der slet ikke Tale om ved Kartoffelmelsindustrien, der sikres der ikke dem, der dyrker Kartoffler, noget som helst.

Niels Frederiksen: Jeg maa jo forstaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Forklaring paa hans smagfulde Udtryksmaade saadan, at han mener, at en Politiker, der kan faa tilbudt en Ministertaburet, modtager dette Tilbud som et Vederlag for at give Afkald paa at arbejde for de politiske Ideer, han nu en Gang er gaaet ind for. Det røber efter min Mening en Vurdering af politisk Gerning og Ansvar hos det ærede Medlem, som jeg skænker ham.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte for et Øjeblik siden, at der var en meget stor økonomisk Ulighed mellem de Vilkaar, Husmændene gaar ind til, efter som de faar Jord efter den gamle eller efter den nye Husmandslov. I 1923 forelagde daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal Ændringer til begge Lovene i Folketinget, og han udtalte ved Forelæggelsen nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Der foreslaas nu her Ændringer i begge de to Love, som vil medføre, at der i saa Henseende, saa vidt jeg kan se, opnaas fuldkommen økonomisk Ligestilling.“

Det var daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdals Udtalelse i 1923, da han forelagde begge disse Love til Revision. Disse Ændringer blev vedtaget i Rigsdagen, og der er siden den Tid ikke sket en eneste Forandring i nogen af disse Love, som har forrykket denne økonomiske Ligestilling. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Paa hvilke Omraader er der sket saadanne Ændringer, at det ærede Medlem nu kan sige det modsatte af, hvad han sagde i 1923?

Madsen-Mygdal: Jeg er den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for, at han læste op, hvad jeg har sagt, ellers kunde jeg

ikke have svaret paa det straks. Det viser sig, at jeg har sagt, at ved disse Forslag er der i saa Henseende tilvejebragt Ligestilling — i saa Henseende med Hensyn til det, jeg foreslog. Ærede Medlemmer, der interesserer sig for disse Spørgsmaal, vil vide, at det, der skete, var, at man bragte Byggelaan og Afdragsforhold i Overensstemmelse. Den Gang var der Ulighed paa mange Punkter, men i een Henseende kunde det ventes, at der vilde blive Lighed, at Vurderingen af Jord virkelig kunde komme til at svare til Handelsprisen. Men det har vist sig, at Ligheden ikke kom. Naar Ministeren højtidelig spørger mig, hvori Uigheden bestaar, saa ved Ministeren det jo meget godt. Han har dog hørt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen forleden udtale sin Forargelse over det, vi havde foreslaet ved Underændringsforslaget, at de, der fik af denne offentlige Jord, skulde kun forrente Vurderingen, men de, der oprettede Brug efter den gamle Husmandslov, skulde forrente det hele. Da var det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen dybt forarget over Forskellen. Men naar Forskellen findes mellem Fæste og Selveje, saa er der ikke noget i Vejen, saa er det godt, at man favoriserer Fæste, for det er det, der skal frem.

Landbrugsministeren (Bording): Det var ikke alene paa et enkelt Punkt, det var det ærede Medlems Mening den Gang at foretage en fuldkommen økonomisk Ligestilling. Det ærede Medlem udtalte i Begyndelsen af sin Tale — det findes i Folketings-tidende 1923 Sp. 1720 —:

„Hovedformaalet med det Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte, er at tilvejebringe økonomisk Ligestilling mellem de Husmænd, der opretter Brug efter denne Lov, og de Husmænd, der opretter Brug paa offentlig Jord efter Udstykningsloven af 4. Oktober 1919.“ og han føjer til — Sp. 1721 —, at efter de foreslaaede Ændringer vil der, saa vidt han kan se, opnaas fuldkommen økonomisk Ligestilling.

Christmas Møller: Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger i Anledning af de Bemærkninger, der nu har været fremsat. Jeg vil gerne i Anledning af det efter min Opfattelse fuldkommen urime-